

STC 164/2016, de 3 d'octubre

Inconstitucionalitat de la norma autonòmica que rebaixa les retribucions del personal laboral de les societats mercantils públiques autonòmiques, en contradir una llei bàsica estatal (accés al text de la sentència)

El TS, en el marc d'un procediment de conflicte col·lectiu en una empresa pública d'una comunitat autònoma, va presentar una qüestió d'inconstitucionalitat en entendre que la norma autonòmica d'aplicació podia no ajustar-se a les previsions de la normativa bàsica sobre despeses de personal promulgada per l'Estat.

Concretament, **sol·licitava si la norma autonòmica, que disposava una reducció salarial d'un 5 % per al personal laboral no directiu de les societats mercantils públiques, era contrària a allò disposat pel Real Decreto-ley 8/2010, de 20 de mayo, por el que se adoptan medidas extraordinarias para la reducción del déficit público**, la DA 9a del qual establia:

"El que disposa la *Ley 26/2009, de 23 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para 2010*, en la redacció donada pel present *Real Decreto-Ley* en allò relatiu a la reducció salarial, no és d'aplicació al personal laboral no directiu de les societats mercantils a què es refereix l'apartat U.g) de l'art. 22 de la citada Llei ni al personal laboral no directiu de les Entitats Públiques Empresarials RENFE, ADIF i AENA, llevat que per negociació col·lectiva les parts decideixin la seva aplicació."

El TC acudeix a jurisprudència recent sobre casos similars de reducció de retribucions al sector públic per **dictaminar que la norma autonòmica és inconstitucional** (de manera "mediata").

En primer lloc, recorda que **per constatar l'existència d'una inconstitucionalitat mediata són necessàries dues circumstàncies**: que la norma estatal infringida sigui, en sentit formal i material, bàsica; i que la contradicció entre normes no es pugui salvar per la via interpretativa.

La norma estatal, afirma el TC, és taxativa en relació amb l'exclusió de l'esmentat personal de la reducció salarial, fet pel qual no procedeixen les interpretacions alternatives que propugna en la seva defensa la comunitat autònoma afectada. Així mateix, a la STC 219/2013 ja es va argumentar que **la controvertida DA 9a té caràcter bàsic**, tant formal en estar consignada en una llei, com material, perquè **"si bàsica és la regla general de reducció del 5 % (...) bàsica ha de ser també l'excepció destinada al personal laboral no directiu de les societats mercantils públiques de la DA 9a (...)** atès que aquesta norma contribueix a la delimitació exacta de l'abast de la mesura de contenció de la despesa" i que "d'aquesta manera s'articula un règim jurídic homogeni que assegura un tractament comú en l'aplicació de la reducció salarial".

En segon lloc, **hi ha contradicció insalvable entre les normes**. Acudeix també a la STC 219/2013 per sostenir que la contradicció és patent i que no és possible una interpretació que acomodi el precepte autonòmic a la llei estatal.

Per últim i per motius de connexió lògica, les altres previsions col·laterals de la llei autonòmica sobre els quals es pregunta (reducció del pressupost de despeses de personal i minoració concreta dels conceptes salarials) han de ser declarats igualment inconstitucionals.